

[N. Neergaard.]

ster mente jo selv — og jeg deler denne Mening —, at den største Del vil blive tegnet som kort Laan, og det vil altsaa sige, at vi om 2 Aar igen staar overfor Spørgsmaalet. Hvorledes Forholdet til den Tid vil stille sig paa Pengemarkedet, er det jo ganske umuligt at sige noget om.

Naar man da spørger mig, om jeg mener, det er en Fejl, at Sagen er ordnet saaledes, som den er, og at Finansministeren ikke i Stedet for har kontraheret med Bankerne om et langt Laan for hele Beløbet, saa vil jeg sige, at det er min Opfattelse, at dette ikke vilde have været rigtigt, og at det altsaa kan billiges, at den højtærede Finansminister er gaaet den anden Vej, den anden Vej, der, maa jeg gentage, altsaa ikke betyder en Løsning af Konverteringsspørgsmaalet, men for den væsentligste Del deraf en Udsættelse.

Man skulde ganske vist synes, at den Kurs, der her er Tale om, kunde være rimelig for Køberne af Laanet og saa meget mere rimelig, som den Sammenligning, som naturligt frembyder sig, nemlig med Genforeningslaanet, ikke fuldt ud kan gennemføres. Dette Laan tilbydes jo paa gunstigere Vilkaar end Genforeningslaanet, som er uamortisabelt indtil 1942, medens Amortisationen ved det Laan, der her er Tale om, begynder straks. Man skulde altsaa mene, at der kunde opnaas en gunstigere Kurs for dette Laan end for Genforeningslaanet. Nu kan Genforeningslaanet for Øjeblikket erhverves for mellem 96 og 97.

Men det er naturligvis rigtigt, at der ved et stort Udbud er en nærliggende Mulighed for, at Kursen vil gaa ned, og jeg ser paa det paa samme Maade som den højtærede Finansminister, at hvis man vilde have holdt paa, at man kun skulde stille mod det lange Laan, vilde en saadan Overtagelseskurs som den, der her er Tale om, paa 96, ikke kunne være naaet. Det er klart, at Bankerne for deres Risikos Skyld har maattet gaa noget ned. Jeg kan altsaa billige, at Finansministeren i Stedet for den betydelige Føringelse, der her vilde være Tale om for Laanvilkarene for den danske Stat for fast Laan, har foretrukket, da Forholdene er saa uoverskuelige, saa vanskelige, som de er, at foretage denne Udskydelse.

Det er imidlertid ikke billige Vilkaar, der her bydes, naar man regner ud, hvad den effektive Rente vil blive — og det har man naturligvis gjort i Finansministeriet. Den højtærede Finansminister opgav, at den effektive Rente for det lange Laan vil blive

5,63 og for det korte Laan lidt over 6. Det er altsaa en ret høj effektiv Rente, der her er Tale om, og det har vist sig, at det, der er nævnt ikke saa lidt i Agitationen, at Staten var i Stand til at opnaa betydelig bedre Laanbetingelser, ikke har holdt Stik. Men, som sagt, Forholdene har ligget saaledes, at jeg alt i alt kan billige, at den højtærede Minister har ordnet Laanet, saaledes som han har gjort, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Korsgaard: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give Lovforslaget Tilslutning.

Angaaende det formelle ved Lovforslaget har det ærede Medlem Hr. Pürschel anket over, at det er saa kort en Frist, der er givet. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at i Almindelighed er det ønskeligt at have en saa lang Frist, at Kredse, der har særlig Forstand paa det her omhandlede Omraade, kan faa Lejlighed til at udtale sig om Sagen, og jeg tror ogsaa, at dette er det ærede Medlem Hr. Pürschels Mening med at forlange en længere Frist, end der her er givet.

Det synes mig, at der navnlig kan være Grund til at forlange denne Frist, naar det drejer sig om udenlandske Laan, hvor man maatte antage, at danske Finanskredse, som eventuelt ikke var blevet spurgt om Optagelsen af det paagældende Laan, har Evne til at skønne over, om Betingelserne er rimelige eller ikke. Det synes mig derimod, at Sagen ligger noget anderledes her, hvor det drejer sig om et indenlandsk Laan, og hvor det — det vil jeg gerne stærkt understrege — vist meget vanskeligt kunde være kommet til at dreje sig om et udenlandsk Laan, og det af den ganske simple Grund — jeg tror, at enhver, der kender Forholdene, vil give mig Ret deri, og jeg tror heller ikke, den højtærede Finansminister vil benægte det —, at selv om der maaske var en Mulighed for at faa udenlandske Laan i det givne Øjeblik, er det i hvert Fald ikke saa særdeles sikkert, at det paa nogen Maade kunde blive paa nogenlunde rimelige Vilkaar, og jeg maa da ogsaa her understrege, at Handelsministeren ved forskellige Lejligheder er fremkommet med en Udtalelse, som afgjort tyder paa, at det vilde have store Vanskeligheder at faa udenlandsk Laan.

Men, som sagt, staaende overfor, at der praktisk talt kun kan være Tale om et indenlandsk Laan, synes jeg ikke, at den af det ærede Medlem Hr. Pürschel rejste Kritik er berettiget, idet der i saa Fald kun kan blive Tale om at benytte de Bankhuse, som